

29. Yurchushun V.D. concept and features of the legal expertise of draft legal acts / V.D. Yurchushun // State and Law. – Issue 51. – P. 57-63.

УДК 341.41: 342.9: 658.114.8: 343.139

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ТА ПРИНЦИПИ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Зубов О.С., здобувач

*Запорізький національний університет,
вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна*

У науковій публікації досліджуються правові засади та принципи судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності. Здійснюється класифікація законів та підзаконних нормативно-правових актів, які регулюють цю сферу суспільних відносин. Аналізуються загальні та спеціальні принципи судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності. Визначаються проблеми правової регламентації судового розгляду справ зазначеної категорії та формулюються пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства та юридичної практики.

Ключові слова: правові засади, принципи, підприємницька діяльність, суб'єкти господарювання, правопорушення, провадження, розгляд, суд, судочинство.

ПРАВОВЫЕ ОСНОВЫ И ПРИНЦИПЫ СУДЕБНОГО РАССМОТРЕНИЯ ДЕЛ ОБ АДМИНИСТРАТИВНЫХ ПРАВОНАРУШЕНИЯХ В СФЕРЕ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Зубов А.С.

Запорожский национальный университет, ул. Жуковского, 66, г. Запорожье, Украина

В научной публикации исследуются правовые основы и принципы судебного рассмотрения дел об административных правонарушениях в сфере предпринимательской деятельности. Осуществляется классификация законов и подзаконных нормативно-правовых актов, которые регулируют данную сферу общественных отношений. Анализируются общие и специальные принципы судебного рассмотрения дел об административных правонарушениях в сфере предпринимательской деятельности. Определяются проблемы правовой регламентации судебного рассмотрения дел указанной категории и формулируются предложения относительно усовершенствования действующего законодательства и юридической практики.

Ключевые слова: правовые основы, принципы, предпринимательская деятельность, субъекты хозяйствования, правонарушение, производство, рассмотрение, суд, судопроизводство.

THE LEGAL BASES AND PRINCIPLES OF THE JUDICIAL REVIEW OF ADMINISTRATIVE OFFENCES IN THE FIELD OF ENTREPRENEURIAL ACTIVITY

Zubov O.S.

Zaporizhzhya national university, Zhukovsky str., 66, Zaporizhzhya, Ukraine

The scientific article studies the legal bases and principles of the judicial review of administrative offences in the field of entrepreneurial activity.

Administrative offences in the field of entrepreneurial activity harm the processes of economical and social development of Ukrainian state system, obstruct the dynamic development of social relation. That's why the effective and high-quality judicial review of administrative offences in the field of entrepreneurial activity is one of the important factors of achieving the efficiency of administrative responsibility and formation of the competitive and developed economy of Ukraine.

The subject studying actuality is caused by quite a big amount of cases of the category, that are reviewed in courts, and by the necessity of improving the acting national legislation and the legal practice in the

field of social relations. The absence of the comprehensive monographic studies of the specialities of judicial review of administrative offences in the field of entrepreneurial activity underlines the actuality of the study. The law and subordinate regulatory legal acts regulating the sphere of the social relations are being classified. The general and special principles of the judicial review of administrative offences in the field of entrepreneurial activity are analysed. The problems of the legal regulation of the judicial review of the category are being defined and the proposals for improving the acting legislation and the legal practice are being formulated. Particularly, the judicial review of such offences as “The breach of order of carrying the calculations out” and “Private trade in unsettled places” seems to be inexpedient (irrational), as the review of the cases of these administrative offences overload judges and it can be quite possibly attributed to the jurisdiction (competence) of Internal Affairs Authorities or State Revenue Service Agencies. Besides, it is offered to complete the article 160 of Administrative Offences Code of Ukraine that provides for the responsibility for private trade in unsettled places with the third part that provides for responsibility for repeated commission of the administrative offence during a year and suggest a possibility of confiscation of goods as an infliction of additional administrative penalty. Judges will be able to devote the saved time to review of the cases of administrative offences in the field of entrepreneurial activity (such as, the breach of order of engaging in economical activities, engaging in prohibited economical activities).

Key words: legal bases, principles, entrepreneurial activity, commercial organizations, offence, proceedings, review, court, legal proceedings.

Актуальність дослідження правових засад та принципів судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності обумовлена достатньо великою кількістю справ цієї категорії, які розглядаються в судах, і необхідністю удосконалення чинного національного законодавства та юридичної практики у цій сфері суспільних відносин. Відсутність комплексних монографічних досліджень судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності підкреслює актуальність проведення нашого дослідження.

Серед учених, які досліджували питання адміністративної відповідальності, треба відзначити таких: В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, В.В. Галушка, Г.В. Джагунова, Є.В. Додіна, Р.А. Калюжного, С.В. Ківалова, Л.В. Ковалюк, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова, А.Т. Комзюка, О.В. Кузьменко, В.І. Курила, Є.В. Курінного, В.М. Марчука, Р.С. Мельника, О.І. Миколенка, В.Ф. Опришка, О.І. Остапенка, В.П. Петкова, С.Г. Стеценка, Ю.А. Тихомирова, Н.В. Хорошак, Ю.С. Шемшученка, Х.П. Ярмакі та ін.

Питання розгляду судами справ про адміністративні правопорушення знайшло своє вираження в працях таких науковців, як: А.Б. Агапов, О.М. Бандурка, Д.М. Бахрах, Ю.П. Битяк, І.Л. Бородин, Ю.А. Ведерников, Є.С. Герасименко, І.П. Голосніченко, С.О. Короед, В.І. Олефір, С.В. Петков, М.С. Студенікіна, О.В. Чекаліна, О.П. Шергін, В.К. Шкарупа та інші, праці яких і стали науковим підґрунтям цього дослідження.

Метою статті є всебічне наукове дослідження правових засад та принципів судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності, а також формулювання пропозицій щодо їх удосконалення.

Предметом наукової статті є правові засади та принципи судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності.

Судовий розгляд справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності є важливим і одним із найбільш поширених видів діяльності суду. Ми погоджуємося з думкою С.О. Короеда, який зазначає, що судовий розгляд справ про адміністративні проступки за своєю правовою природою є адміністративно-деліктною діяльністю судів, яку, як основну стадію провадження у справах про адміністративні правопорушення, можна охарактеризувати як судове адміністративно-деліктне провадження (адміністративно-деліктне судочинство), що є формою реалізації адміністративно-деліктних повноважень судів під час здійснення ними правосуддя в цих справах та формою вирішення адміністративно-конфліктної ситуації, яка виникла внаслідок вчинення адміністративного проступку або ж необґрунтованого складення протоколу про його вчинення щодо невинної особи і розв'язати (вирішити) яку покликаний саме суд, який розглядатиме цю справу [1, с. 13].

Відповідно до ст.42 Господарського кодексу України, підприємництво як вид господарської діяльності – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Згідно зі ст.49 Господарського кодексу України, яка регламентує відповідальність суб'єктів підприємництва, підприємці зобов'язані не завдавати шкоди довкіллю, не порушувати права та законні інтереси громадян і їх об'єднань, інших суб'єктів господарювання, установ, організацій, права місцевого самоврядування і держави. За завдані шкоду і збитки підприємець несе майнову та іншу встановлену законом відповідальність [2].

Відповідно до ст.221 КУпАП, судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення в галузі торгівлі, громадського харчування, сфері послуг, у галузі фінансів і підприємницькій діяльності, передбачені статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 – 162-3, 163-1 – 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 – 164-16, 166-1 – 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 – 166-12, 166-14 – 166-18 КУпАП [3].

До правових засад судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності відносяться ті нормативно-правові акти, на підставі яких суд (суддя) розглядає вищезазначені справи. У першу чергу, це Конституція України [4], Кодекс України про адміністративні правопорушення і Закон України «Про судоустрій та статус суддів» [5].

Другу групу нормативно-правових актів, які є правовою основою розгляду справ про більшість адміністративних правопорушень у сфері підприємницької діяльності, становлять кодекси та закони України, які виступають правовою основою підприємницької діяльності, встановлюють загальний порядок та принципи її здійснення, а також регулюють питання взаємовідносин із органами державної влади та місцевого самоврядування. Це, зокрема, Господарський, Податковий та Бюджетний кодекси України; закони України: «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців», «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про здійснення державних закупівель», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скорочення кількості документів дозвільного характеру», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про захист прав споживачів», «Про безпечність та якість харчових продуктів», «Про рекламу», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг». Крім того, до цієї групи варто віднести і підзаконні нормативно-правові акти, які регулюють окремі питання здійснення підприємницької діяльності. Це, зокрема, Постанова КМУ від 14 листопада 2000 р. № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування», Постанова КМУ від 15.06.2006 р. № 833 «Про затвердження Порядку провадження торговельної діяльності та правил торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів» та інші постанови уряду, які приймаються на основі та на виконання вищезазначених законів.

Не менш важливою є відомча нормотворчість у цій сфері суспільних відносин. Це, наприклад, «Правила роздрібної торгівлі непродовольчими товарами», затверджені Наказом Міністерства економіки України від 19 квітня 2007 р. № 104, «Правила роздрібної торгівлі продовольчими товарами», затверджені Наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 11 липня 2003 р. № 185, «Правила торгівлі на ринках», затверджені спільним Наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Міністерства внутрішніх справ України, Державної податкової адміністрації

України, Державного комітету стандартизації, метрології та сертифікації України від 26 лютого 2002 р. № 57/188/84/105.

До третьої групи нормативно-правових актів, які є правовою основою розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності, доцільно віднести закони та підзаконні нормативно-правові акти, які виступають правовою основою для розгляду окремих (специфічних) справ про адміністративні правопорушення у вказаній сфері суспільних відносин. Це, зокрема, закони України: «Про кінематографію», «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних», «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про захист економічної конкуренції», «Про Антимонопольний комітет України», «Про металобрухт», «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування»; Постанова КМУ від 17 серпня 1998 р. № 1315 «Про затвердження Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів» тощо.

Для забезпечення об'єктивного та ефективного розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності не менш важливим є дотримання фундаментальних принципів судочинства, визначених у Законі України «Про судоустрій та статус суддів» [5].

Але крім принципів судочинства, необхідно виділити та дослідити і принципи провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Принципи провадження у справах про адміністративні правопорушення – це основоположні ідеї, засади здійснення усього провадження. Аналізуючи Конституцію України, КУпАП та інші закони України, можна виділити принципи:

- 1) принцип законності, що закріплений в ч.2 і 3 ст.7 КУпАП України. Органи адміністративної юрисдикції та їх посадові особи мають право діяти виключно на підставі чинного законодавства відповідно до принципу: «посадовій особі органу державної влади дозволено лише те, що чітко вказано в законі»;
- 2) принцип рівності учасників провадження перед законом, що визначається конституційним положенням про рівність усіх громадян України перед законом (ст.24 Конституції України). Цей принцип закріплений у ст.248 КУпАП, згідно з якою справи про адміністративні правопорушення розглядаються на засадах рівності громадян перед законом незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, мови та інших підстав. Особливо це стосується справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності, адже суб'єкти вказаних правопорушень часто є особами зі значними майновими статками, що не повинно впливати на процес та результат розгляду справи в суді;
- 3) принцип змагальності, згідно з яким усі учасники у справі про адміністративні правопорушення наділені рівними процесуальними правами, що впливає із принципу рівності учасників провадження перед законом. Під час розгляду справи про адміністративне правопорушення в суді учасники провадження можуть надавати власні докази винуватості або невинуватості правопорушника, а суддя оцінює їх незалежно та неупереджено. Причому, як і в кримінальному процесі, під час розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності повинен діяти принцип презумпції невинуватості, тобто особа є невинуватою доти, доки її винуватість не буде встановлена рішенням суду;

- 4) принцип охорони інтересів держави та особи. Конституція України у статті 3 визначає, що «права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави». Саме з цією метою діюче законодавство передбачає можливість надавати громадянам юридичну допомогу (ст.271 КУпАП України). Дотримання цього принципу під час провадження у справі про адміністративне правопорушення передбачає і право особи отримати безоплатну правову допомогу згідно з Законом України від 2 червня 2011 р. «Про безоплатну правову допомогу» (стаття 14 вказаного закону до суб'єктів, які мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, відносить і осіб, до яких застосоване адміністративне затримання у випадках вчинення, зокрема, порушення правил про валютні операції, незаконного продажу товарів або інших предметів, торгівлі з рук у невстановлених місцях);
- 5) принцип встановлення об'єктивної (матеріальної) істини у справі (принцип доведеності вини). Згідно зі ст.251 та ст.252 КУпАП, органи (посадові особи), що розглядають справу, повинні аналізувати будь-які фактичні дані, на основі яких у передбачуваному законом порядку встановлюються наявність або відсутність адміністративного правопорушення, а також винуватість особи у його вчиненні. Тому винуватість особи повинна бути підтверджена об'єктивними фактичними даними (свідчення декількох свідків, фото, відеозйомка тощо). Під час розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності важливими доказами є, зокрема, висновки експертів, які володіють спеціальними знаннями у різних видах підприємницької діяльності, у сфері бухгалтерського обліку тощо;
- 6) принцип самостійності та незалежності органу (посадової особи), який здійснює адміністративно-юрисдикційну діяльність у рамках провадження у справі про адміністративні правопорушення. Цей принцип закріплений у ст.217 КУпАП, яка встановлює, що справи про адміністративні правопорушення можуть розглядатися тільки тими посадовими особами, які визначені законом і в рамках своїх повноважень. Принцип незалежності та самостійності суду (судді) гарантується ще й Конституцією України та Законом України від 07 липня 2010 р. «Про судоустрій та статус суддів»;
- 7) принцип гласності (відкритості). Як і щодо попереднього принципу, дотримання принципу гласності та відкритості гарантується Законом України «Про судоустрій та статус суддів». Крім того, ст.286 КУпАП передбачений обов'язок органів адміністративної юрисдикції інформувати суспільство про накладення адміністративних стягнень;
- 8) принципи оперативності та економічності. Принцип оперативності полягає у скорочених строках притягнення винуватих осіб до адміністративної відповідальності (у порівнянні з кримінальним судочинством, а також у порівнянні з іншими різновидами адміністративного судочинства);
- 9) принцип національної мови безпосередньо не закріплений КУпАП, але про його наявність можна судити, виходячи з аналізу ст.268 і 274 КУпАП та Закону України «Про засади державної мовної політики» від 3 липня 2012 р. № 5029-VI [6]. Порядок реалізації цього принципу регламентується ст.274 КУпАП, яка передбачає, що орган (посадова особа), у провадженні якого знаходиться справа, у необхідних випадках призначає перекладача;
- 10) принцип публічності провадження у справах про адміністративні правопорушення знаходить свій вияв у тому, що він здійснюється від імені держави та органами (посадовими особами), уповноваженими на це державою (зокрема, і судами України).

Отже, перелічені вище принципи є основними засадами провадження у справах про адміністративні правопорушення з метою забезпечення дотримання фундаментальних принципів верховенства права, законності та непорушності прав і свобод людини.

Особливістю розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності є часта необхідність залучення експертів, які володіють спеціальними знаннями у тій чи іншій сфері підприємницької діяльності. Адже, свідчення самого порушника-підприємця та його найманих працівників можуть бути оцінені як упереджені, тобто, як свідчення зацікавлених осіб. А відсутність свідків або проблема їх явки до суду не дозволяє об'єктивно вирішити справу за відсутності інших доказів. Не менш важливим є використання результатів фото- та відеофіксації адміністративних правопорушень у сфері підприємницької діяльності (наприклад відео- або фотофактів заняття забороненими видами господарської діяльності або провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії (дозволу) на провадження певного виду господарської діяльності).

Отже, принцип встановлення об'єктивної (матеріальної) істини у справі є найважливішим і вирішальним під час розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності.

Аналіз чинного законодавства, яке виступає правовою основою розгляду прав про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності, дозволяє сформулювати висновок про те, що існує реальна потреба у його реформуванні. Зокрема, щороку суди України розглядають близько 15000 справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст.155-1 КУпАП «Порушення порядку проведення розрахунків». Вказане правопорушення має опосередковане відношення до підприємницької діяльності, проте створює додаткове навантаження на судові органи. Крім того, санкція зазначеної статті КУпАП передбачає можливість накладення лише штрафу. Отже, склад правопорушення, передбаченого ст.155-1, доцільно віднести до юрисдикції органів внутрішніх справ або органів державної податкової служби.

Це стосується і ст.160 КУпАП «Торгівля з рук у невстановлених місцях». Щороку суди України розглядають близько 25 000 справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст.160 КУпАП, з яких близько 3 000 справ закривається у зв'язку зі звільненням особи від адміністративної відповідальності за малозначністю з оголошенням усного зауваження. Санкція зазначеної статті КУпАП передбачає можливість накладення на порушника адміністративного стягнення не тільки у вигляді штрафу, але і додатково у вигляді конфіскації предметів торгівлі. Враховуючи переважання судів розглядом справ про адміністративні правопорушення взагалі та значну частину справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст.160 КУпАП, які закриваються у зв'язку зі звільненням особи від адміністративної відповідальності за малозначністю, доцільно також віднести склад цього правопорушення до юрисдикції органів внутрішніх справ або органів державної податкової служби. Для цього доцільно вилучити із санкції зазначеної статті додаткове адміністративне стягнення у вигляді конфіскації предмета торгівлі. У той же час, з метою забезпечення ефективності адміністративної відповідальності, доцільно доповнити ст.160 КУпАП третьою частиною, яка буде передбачати відповідальність за повторне протягом року вичленення правопорушення, передбаченого частиною першою або другою ст.160 КУпАП. І тільки в санкції третьої (проектованої) частини доцільно передбачити окрім штрафу додаткове адміністративне стягнення у вигляді конфіскації предмета торгівлі. Відповідно, тільки третя частина ст.160 КУпАП буде відноситися до юрисдикції суду.

Також доцільно вилучити з юрисдикції суду ст.164-8 КУпАП «Недотримання квоти демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу». Практичне застосування зазначеної статті фактично є неможливим, адже у ст.3 Закону України «Про кінематографію» дається таке визначення «національного екранного часу» – це «сумарний час, протягом якого здійснюється демонстрування (публічний показ, публічне

сповіщення і публічна демонстрація) фільмів у кіновідеомережі та на каналах мовлення телебачення України» [7]. Тобто, у вказаному визначенні мова йде про сумарний час демонстрування у всеукраїнському масштабі, а не в межах певного телеканалу. Крім того, виробництво національних фільмів в Україні фактично не здійснюється з причини недостатнього державного фінансування, а також у зв'язку із нерозвинутим ринком вітчизняної кіноіндустрії.

Отже, впровадження вищезазначених пропозицій щодо внесення змін до чинного КУпАП дозволить розвантажити суди і, таким чином, звільнити час для розгляду більш «актуальних» справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності. До останніх відносяться правопорушення, передбачені ст.164 КУпАП «Порушення порядку провадження господарської діяльності» (до судів надходить приблизно 15000 справ за рік), ст.164-9 КУпАП «Незаконне розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних» (приблизно 1300 справ за рік), ст.164-10 «Порушення законодавства, що регулює здійснення операцій з металобрухтом» (приблизно 3200 справ за рік), ст.164-16 «Заняття забороненими видами господарської діяльності» (приблизно 200 справ за рік).

Перспективність подальшого наукового дослідження зазначеної тематики є очевидною, адже існує об'єктивна необхідність удосконалення чинного законодавства та юридичної практики у вказаній сфері суспільних відносин.

ЛІТЕРАТУРА

1. Короєд С.О. Судовий розгляд справ про адміністративні проступки : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / С.О. Короєд ; Київ. нац. ун-т внутр. справ. – К. : Київ. нац. ун-т внутр. справ, 2009. – 20 с.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV (станом на 24 липня 2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. № 8073-X (станом на 11 липня 2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
4. Конституція України від 28.06.1996 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
5. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 7 липня 2010 р. № 2453-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>
6. Про засади державної мовної політики : Закон України від 3 липня 2012 р. № 5029-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5029-17/page>
7. Про кінематографію : Закон України від 13 січня 1998 р. № 9/98-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/9/98-вр>

REFERENCES

1. Koroed, S.O. (2009), «Sudovuj rozgliad sprav pro administrativni prostypku», Thesis abstract for Cand. Sc. (Law.), 12.00.07, National university of internal affairs, Kuiv, Ukraine.
2. Gospodarskuj kodeks Ukrainu vid 16 sichnia 2003 r. №436-IV (stanom na 24 lupnia 2014 r.), available at [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
3. Kodeks Ukrainu pro administrativni pravoporyshennia vid 7 grydnia 1984 r. № 8073-X (stanom na 11 lupnia 2014 r.), available at [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

4. Konstutytsiya Ukrainu vid 28.06.1996 r., available at [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
5. Pro sydoystrij i statys syddiv : Zakon Ukrainu vid 7 lupnia 2010 r. 2453-VI, available at [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>
6. Pro zasadu derzhavnoi movnoi polituku: Zakon Ukrainu vid 3 lupnia 2012 r. № 5029-VI, available at [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5029-17/page>
7. Pro kinematografiiy: zakon Ukrainu vid 13 sichnia 1998 r. № 9/98-VR, available at [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/9/98-вр>

УДК 342.95: 351.74 (075)35: 078 (1-87)+477

ПРАВОВА ОСНОВА НАДАНИЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ З ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ РЕЧОВИХ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО

Колесников М.О., здобувач

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
проспект Гагаріна, 26, м. Дніпропетровськ, Україна
pasto@i.ua*

Наукова стаття присвячена висвітленню правової основи надання адміністративних послуг з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. Розглянуто законодавчі та підзаконні акти, що регулюють надання адміністративних послуг органами публічної адміністрації та виокремлено нормативно-правові акти, що регулює сферу державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

Ключові слова: адміністративна послуга, нормативно-правові акти, державна реєстрація речових прав на нерухоме майно.

ПРАВОВАЯ ОСНОВА ПРЕДОСТАВЛЕНИЯ АДМИНИСТРАТИВНЫХ УСЛУГ ПО ГОСУДАРСТВЕННОЙ РЕГИСТРАЦИИ ПРАВ НА НЕДВИЖИМОЕ ИМУЩЕСТВО

Колесников М.А.

*Днепропетровский государственный университет внутренних дел,
проспект Гагарина, 26, г. Днепропетровск, Украина
pasto@i.ua*

Научная статья посвящена освещению правовой основы предоставления административных услуг по государственной регистрации прав на недвижимое имущество. Рассмотрены законодательные и подзаконные акты, регулирующие предоставление административных услуг органами публичной администрации и выделены нормативно-правовые акты, регулирующие сферу государственной регистрации прав на недвижимое имущество.

Ключевые слова: административная услуга, нормативно-правовые акты, государственная регистрация прав на недвижимое имущество.

LEGAL FRAMEWORK PROVIDING ADMINISTRATIVE SERVICES IN STATE REGISTRATION OF RIGHTS TO REAL ESTATE

Kolesnikov M.O.

*Dnipropetrovsk state university of internal affairs, boulevard of Gagarin, 26, Dnepropetrovsk, Ukraine
pasto@i.ua*

Research paper is devoted to the legal basis of administrative services of the state registration of rights to immovable property. Consider laws and regulations governing the provision of administrative services by public administration and singled out legal acts regulating the sphere of state registration of rights to